

III

(Förberedande akter)

REGIONKOMMITTÉN

Yttrande från Europeiska regionkommittén – Mot ett kretsloppssamhälle: översyn av EU:s avfallslagstiftning

(2015/C 140/08)

Föredragande:	Mariana Gâju (RO-PES), borgmästare i Cumpăna, Constanța-distriktet
Referensdokument:	Meddelande från kommissionen till Europaparlamentet, rådet, Europeiska ekonomiska och sociala kommittén samt Regionkommittén – Mot ett kretsloppssamhälle: Program för ett avfallsfritt Europa COM(2014) 398 final Förslag till Europaparlamentets och rådets direktiv om ändring av direktiven 2008/98/EG om avfall, 94/62/EG om förpackningar och förpackningsavfall, 1999/31/EG om deponering av avfall, 2000/53/EG om uttjänta fordon, 2006/66/EG om batterier och ackumulatörer och förbrukade batterier och ackumulatörer och 2012/19/EU om avfall som utgörs av eller innehåller elektriska och elektroniska produkter COM(2014) 397 final – 2014/0201 (COD)

I. POLITISKA REKOMMENDATIONER

EUROPEISKA REGIONKOMMITTÉNS STÅNDPUNKT

A. Mot ett kretsloppssamhälle

1. Europeiska regionkommittén ställer sig positiv till att kommissionen har lanserat ett åtgärds paket för kretsloppssamhället⁽¹⁾ i syfte att upprätta en gemensam och sammanhängande ram på EU-nivå för ett effektivt resursutnyttjande. Kommittén betonar att dessa insatser kräver en politisk vilja till förändring, en långsiktig strategi för investeringar och planering av dessa samt en förändring i allmänhetens medvetenhet, engagemang och beteende avseende utnyttjandet av resurser. Vi vill också lyfta fram den nyckelroll som de lokala och regionala myndigheterna spelar för att sätta dessa strategier i ett sammanhang men även för att genomföra och utvärdera dem⁽²⁾.

2. Kommittén erkänner utan förbehåll behovet av och fördelarna med att övergå till ett kretsloppssamhälle, såsom den europeiska högnivåplattformen för ett resurseffektivt Europa (EREP)⁽³⁾ har visat. Vi påminner om att detta är en logisk följd av åtagandena i färdplanen för ett resurseffektivt Europa, vilka har utvecklats inom ramen för EU:s sjunde miljöhandlingsprogram. Ett kretsloppssamhälle är en förutsättning för att vi ska uppnå alla resurseffektivitetsmål så att ekonomin kan växa och bli mindre beroende av primära resurser, på ett sätt som leder till bättre miljöskydd.

⁽¹⁾ COM(2014) 398 final.

⁽²⁾ CdR 140/2011 fin.

⁽³⁾ http://ec.europa.eu/environment/resource_efficiency/re_platform/index_en.htm

3. Kommittén är därför djupt bekymrad över att kommissionen i december meddelade sin avsikt att dra tillbaka lagstiftningsförslaget om en ändring av ett flertal avfallsdirektiv med syftet att främja ett kretsloppssamhälle. Förslaget, som redan har varit föremål för omfattande arbete från de olika EU-institutionernas och de berörda aktörernas sida, består generellt sett av välavvägda kompromisser. I detta sammanhang erinrar kommittén om de tydliga uttalanden till stöd för en fortsättning av lagstiftningsprocessen som har framförts av Europaparlamentet, ministerrådet och åtskilliga berörda aktörer.

4. Vi uppmanar kommissionen att anta en mer övergripande och helhetsinriktad strategi för kretsloppssamhället. Övergången till ett kretsloppssamhälle förutsätter inte bara att man uppmärksammar frågor om förebyggande av avfall och återanvändning utan också en strategi där man tar hänsyn till hela kedjan och bättre samstämmighet mellan olika politikområden och initiativ såsom färdplanen för ett resurseffektivt Europa, det sjunde miljöhandlingsprogrammet, energi- och klimatpaketet, miljöavtrycket (livscykelanalyser och koldioxidavtrycket) samt EU:s biobaserade strategi "Innovation för hållbar tillväxt: En bioekonomi för Europa".

5. Kommittén noterar i detta sammanhang att Europeiska kommissionen avser att lägga fram ett antal "förbättrade" och "mer ambitiösa" förslag i slutet av 2015. Vi betvivlar dock starkt att det går att nå avsevärt bättre kompromisser i ett stort antal komplexa frågor på relativt kort tid, och vill i detta sammanhang också erinra om det brådskande behovet av tydliga och tillförlitliga rättsliga riktlinjer för lokala och regionala myndigheter och om kretsloppssamhällets stora potential när det gäller att bidra till den ekonomiska tillväxten. Man bör därför inte låta någon tid gå till spillo, utan framhärda i försöken att förbättra kommissionens förslag inom ramen för det lagstiftningsförfarande som redan har inletts, och mot bakgrund av detta uppmanar vi kommissionen och medlagstiftarna att i sitt fortsatta arbete beakta följande observationer och förslag, bland annat dem om att förstärka kretsloppssamhällsaspekten i de tidiga faserna av produkters utformning och tillverkning.

6. Bioekonomin som helhet måste integreras i EU-strategin för ett kretsloppssamhälle. Med en årlig omsättning på 22 miljarder euro innebär bioekonomin ett viktigt bidrag till grön och hållbar tillväxt samt till nya arbetstillfällen och marknadsmöjligheter. Större delen av de biobaserade investeringarna görs på regional och lokal nivå, där nedifrån och upp-initiativ skapar nya värdekedjor och arbetstillfällen.

7. Kommittén påminner i detta sammanhang särskilt om kretsloppssamhällets viktiga potential när det gäller att generera besparingar för EU:s företag, offentliga myndigheter och konsumenter. Dessa besparingar bör omsättas i storskaliga och långsiktiga investeringar i EU:s ekonomi och följaktligen leda till att det skapas hållbara arbetstillfällen inom EU.

8. Det är nödvändigt att fortsätta utveckla en politisk ram som gynnar kretsloppssamhället på alla nivåer – europeisk, nationell och regional – med hjälp av åtgärder där man kombinerar smart lagstiftning, marknadsbaserade instrument, särskilt när det gäller att främja användningen av återvunnet material, forskning och innovation, incitament, informationsutbyte och stöd till metoder som bygger på frivillighet. Kommittén anser att utformning och innovation utgör centrala faktorer för att påskynda övergången till ett kretsloppssamhälle, och uppmanar kommissionen att främja innovation, bl.a. inom ramen för EU:s program för forskning och innovation (Horisont 2020), att underlätta utvecklingen av fler kretsloppsmodeller för produkter och tjänster, särskilt inom ramen för en mer samstämmig produktpolitik, att fortsätta utveckla översynen och tillämpningen av ekodesigndirektivet genom att införa kriterier för resurseffektivitet samt att fastställa hur miljökonsekvensbedömningar kan användas i utformningen av produkter och processer.

9. Kommittén ställer sig positiv till att direktivet om ekodesign tillämpas på resurseffektivitetskriterier för hållbarhet, modularitet, återanvändbarhet och återvinnbarhet, med motsvarande råd till konsumenterna, även när det gäller framtida prioriterade produktgrupper i handlingsplanen 2015–2017. Kommittén har efterlyst en radikal översyn av detta direktiv och dess genomförandeåtgärder i syfte att främja resurseffektiviteten, genom att utvidga direktivets tillämpningsområde till att omfatta produkter som inte är energirelaterade och som har en betydande miljöpåverkan⁽⁴⁾.

⁽⁴⁾ CdR 37512013, CdR 16172013, CdR 140/2011 fin.

10. Kommittén understryker vikten av att man tidigt i produktionsprocesserna särskilt fokuserar på förpackningar av kompositmaterial för att minska avfallet från sådant material som inte kan återvinnas, eller som kan återvinnas endast med komplex och dyr teknik. Vi föreslår att miljömärkningsförordningen utvidgas till att omfatta allt fler produkter och tjänster, dels för att det ska bli lättare att genomföra de planerade åtgärderna för avfallsminskning, dels för att tillhandahålla mer användbara och tydligare riktlinjer till konsumenterna så att produkters och tjänsters miljöpåverkan kan minskas.

11. Kommittén välkomnar de initiativ som kommissionen har tillkännagett för att främja miljöanpassad offentlig upphandling (MOU), nämligen en vägledning om de möjligheter som skapas genom de nya direktiven om offentlig upphandling på området MOU, en rekommendation om övervakning av medlemsstaternas insatser för att uppnå det vägledande målet på 50 % MOU, samt stöd till inrättandet av MOU-nätverk bland myndigheter. Vi upprepar dock vår uppmaning att fastställa obligatoriska MOU-mål för de nationella regeringarna och EU-institutionerna (⁵).

12. Kommittén upprepar att det är nödvändigt att övervaka framstegen när det gäller Europa 2020-strategins flaggskeppsinitiativ "Ett resurseffektivt Europa" inom ramen för Europa 2020-strategin och den europeiska planeringsperioden samt den därmed sammanhängande årliga tillväxtöversikten. Resurseffektivitet måste bli en integrerad del av det nationella rapporteringssystemet för Europa 2020, de nationella reformprogrammen och de landsspecifika rekommendationerna. I detta sammanhang vill vi uppmana Europeiska rådet att införa ett nytt överordnat mål för resursproduktivitet, med en ökning på minst 30 % vad gäller resursproduktiviteten senast 2030, mätt i BNP delat med råmaterialförbrukningen, i halvtidsöversynen av Europa 2020-strategin, samtidigt som hänsyn tas till redan befintliga mål på nationell nivå (⁶).

B. Förslaget till direktiv om ändring av flera avfallsdirektiv

13. Kommittén noterar de framsteg som gjorts i avfallshanteringen tack vare en EU-lagstiftning som baseras på en föregripande politik. Vissa medlemsstater och lokala och regionala myndigheter har redan uppnått eller överträffat EU:s mål på detta område, och kommittén anser att den framtida lagstiftningen bör beakta de olika utgångslägena och i synnerhet stödja dem med sämst resultat så att de kan fortsätta att öka sina insatser.

14. I en ansvarsfull och hållbar politik för avfallshierarkin bör man sträva efter att så långt det är möjligt minska produktionen av avfall och att minska avfallets och avfallshanteringens negativa inverkan på människors hälsa och på miljön, men även efter att minska förbrukningen av resurser och återinföra de resurser som avfallet innehåller i det ekonomiska kretsloppet. Att respektera avfallshierarkin utgör det effektivaste sättet att begränsa avfallshanteringens miljömässiga och finansiella kostnader, och det är därför beklagligt att kommissionen i sitt meddelande inte undersöker idén om att införa ett bindande mål för en minskning av avfallsproduktionen i ramdirektivet om avfall.

15. Som en av de mest direkta åtgärderna för att återinföra resurser i produktionscykeln och således övergå till ett kretsloppssamhälle bör mekanismerna för att deklarerat om produkter har status som biprodukt eller avfall som upphört att vara avfall göras enklare att tillämpa.

16. Med tanke på de skillnader som finns mellan EU:s regioner och medlemsstater när det gäller respekten för målen i den gällande EU-lagstiftningen om avfallshandling (⁷) är det mycket viktigt att uppmuntra samarbete och spridning av god praxis på området, i syfte att hjälpa de medlemsstater och regioner som uppnår sämre resultat att nå slutmålen. Man bör ta hänsyn till att kostnaderna för avfallshandling ökar i regioner och områden med mycket spridd befolkning och låg befolkningstäthet där det är långt till behandlingsanläggningarna, och att det blir mycket svårt att uppnå slutmålet att avskaffa avfall i dessa områden.

17. Det är viktigt att skapa marknader för återvinningsmaterial från avfall och för produkter som framställs av detta material genom att ta fram en enhetlig rättslig ram och garantera lika villkor för alla aktörer som tar vara på dessa råvaror och återinför dem i det ekonomiska kretsloppet.

(⁵) CdR 140/2011 fin.

(⁶) CdR 140/2011 fin.

(⁷) Direktiven 2008/98/EG, 99/31/EG och 94/62/EG.

18. Kommittén vill framhålla den avgörande roll som de lokala och regionala myndigheterna spelar när det gäller att genomföra lagstiftningen på detta område, inrätta och finansiera infrastruktur för behandling och lagring av avfall samt hantera avfallsflödena. Den sistnämnda uppgiften utgör en av de största utmaningar som dessa myndigheter står inför. Kommittén framhåller, liksom i ett tidigare yttrande⁽⁸⁾, att de lokala och regionala myndigheterna bör få en starkare röst vid översynen av de mål som de kommer att förväntas genomföra. Vi uppmanar i detta sammanhang EU att se till att de lokala och regionala myndigheterna har möjlighet till delaktighet och samarbete i full överensstämmelse med subsidiaritetsprincipen.

19. Kommittén beklagar att möjligheten till energiåtervinning av avfall som inte kan materialåtervinnas inte beaktas tillräckligt i förslaget till direktiv som ett sista steg i en process för utnyttjande av avfall, trots att det skulle göra det lättare för alla medlemsstater att uppnå de ambitiösa mål som fastställts för dem alla och samtidigt förbättra EU:s energiberoende.

20. Resultaten av den konsekvensbedömning⁽⁹⁾ som åtföljer förslaget till direktiv är mycket optimistiska, och kommittén rekommenderar kommissionen att förtydliga vilka uppgifter som ligger till grund för bedömningen. Detta gäller särskilt vetenskapliga argument som har föranlett en viss strategi, kostnaderna för denna strategi och, inte minst, det lämpliga i att använda situationen i medlemsstaterna med bäst resultat som kriterium.

21. Med utgångspunkt i tidigare rekommendationer⁽¹⁰⁾ ställer sig kommittén bakom ett snabbare systematiskt införande av ekonomiska instrument i avfallshanteringen från medlemsstaternas och de lokala och regionala myndigheternas sida, exempelvis genom främjande av sådana instrument i avfallshanterings- och efterlevnadsplanerna (som en del av systemet för tidig varning) och genom främjande av ett utökat producentansvar. Kommittén betonar att dessa instrument har en stor potential när det gäller att generera intäkter för lokala och regionala myndigheter som kan utnyttjas för att kompensera (en del av) de administrativa kostnaderna i samband med genomförandet och kontrollen av efterlevnaden av avfallsmålen samt även göra medel tillgängliga för renhållning, återvinning och andra miljöprojekt.

Definitioner

22. Kommittén uppmanar rådet och Europaparlamentet att behålla en enhetlig och otvetydig definition av *kommunalt avfall* i bilaga VI till förslaget till direktiv. Denna definition bör förtydligas genom att fokus ändras från *vilken aktör* som ansvarar för hämtningen till *vilken typ av avfall* det är som hämtas. Det behövs en tydligare gemensam definition för att se till att politiken är samstämmig och genomförs väl och för att jämföra de olika lokala och regionala myndigheternas och medlemsstaternas resultat.

23. Vi välkomnar förslaget att ändra definitionen av avfall som betraktas som *förberett för återanvändning eller materialåtervinning*. Även om denna ännu inte är helt resultatbaserad återspeglar den kommitténs tidigare uppmaningar om att ta fram en enhetlig metod för att beräkna återvinningseffektiviteten och de volymer som faktiskt återvinns⁽¹¹⁾.

24. Vi rekommenderar kommissionen att se över definitionerna av *insamling* och *separat insamling*, eftersom dessa begrepp tolkas på olika sätt i medlemsstaterna. Kommittén rekommenderar dessutom att man även definierar begreppet *sortering* i syfte att förbättra såväl statistiken och rapporteringen som materialets kvalitet, eftersom många medlemsstater samlar in och redovisar mängden avfall som levereras till sorteringsanläggningarna och som i vissa fall innehåller upp till 30 % orenheter.

En enhetlig mätmetod

25. Kommittén hävdar och framhåller att man måste upprätta en *enhetlig mätmetod för återvinningsmålen* och välkomnar kommissionens förslag. Denna förenkling och valet av en resultatriktad metod kommer att göra det lättare att jämföra olika resultat inom EU och bidra till att omvandla avfallet till användbara resurser. Det kvarstår dock ännu några frågor beträffande den föreslagna mätmetoden. För vissa avfallsflöden kan det bli mycket svårt att uppnå målen med hjälp av nuvarande teknik. Kommittén ber kommissionen om klargöranden beträffande metoden och de definitioner som används samt att vid behov föreslå anpassningar.

⁽⁸⁾ CdR 1617/2013.

⁽⁹⁾ SWD(2014) 208 final.

⁽¹⁰⁾ CdR 3751/2013, CdR 1617/2013.

⁽¹¹⁾ CdR 3751/2013.

Förebyggande av avfall och optimering av förvaltningsmodellerna

26. Man bör först och främst ta hänsyn till principerna för "avfallshierarkin", där förebyggande av avfall är allra viktigast, med tanke på att dessa principer även utgör en grundläggande del av kretsloppssamhället. I linje med detta bör kommissionen i första hand föreslå *bindande mål för förebyggande av avfallsproduktion*, tillsammans med ekonomiska incitament och en fullständig tillämpning av principen om att förorenaren betalar.

27. Kommittén upprepar sin begäran om ett bindande mål för förebyggande eller minskning av kommunalt avfall i EU, så att mängden kommunalt avfall som genereras per person år 2020 är 10 % lägre än den nivå som registrerades 2010 ⁽¹²⁾.

28. Kommittén rekommenderar att ytterligare åtgärder tas fram för att förbättra sopsortering och återvinning, till exempel uppmuntra sugtransport av hushållsavfall till separata sopsorteringsbehållare, ta fram sopsorteringscontainrar med olika rum för byggarbetsplatser i syfte att göra det lättare att separera och ta hand om olika typer av byggnads- och rivningsavfall, utveckla administrativa modeller och utrustning för återvinning av solcellspaneler, vars antal förväntas öka i framtiden, samt inrätta ett infrastrukturnätverk för återvinning och sanering av uttjänta fordon.

Utökat producentansvar

29. Vid övergången till ett kretsloppssamhälle måste man inte bara ta hänsyn till avfallshanteringen utan också till andra sektorer med koppling till utformning och tillverkning av produkter. För att produkterna ska vara lätta att återvinna och tillhandahålla bör man främja en miljövänlig utformning av produkter och spridning av teknik som genererar föga eller inget avfall.

30. När det gäller förstärkningen av det utökade producentansvaret uppmanar kommittén rådet och Europaparlamentet att behålla den föreslagna ändringen av artikel 8 i ramdirektivet om avfall, som innebär att medlemsstaterna åläggs, och inte bara uppmanas, att uppmuntra miljöeffektivitet och ekodesign för produkter, som bl.a. måste vara hållbara och återvinningsbara, och att beakta inverkan av produkternas hela livscykel.

31. Mot bakgrund av att förslaget till direktiv inte innehåller något kvantifierat mål för miljövänlig utformning av produkter, efterlyser kommittén mer miljömässigt ansvarstagande av företagen och skulle vilja att man lägger fram konkreta rekommendationer om den procentandel återvunnet material som bör användas i varor som släpps ut på marknaden. I detta sammanhang påpekar kommittén att miljömärkning är ett viktigt instrument.

32. Principen om utökat producentansvar, som omfattar tillverkare och importörer, är ett effektivt verktyg i politiken för att främja åtgärder för förebyggande av avfall. Kommittén begär emellertid att man vidtar kompletterande åtgärder för att se till att de kostnader som detta medför inte vältras över på slutkonsumenten och att de vinster som genereras återinvesteras i avfallshanteringen.

33. Kommittén fortsätter att stödja en förstärkning av principen om utökat producentansvar i EU-lagstiftningen ⁽¹³⁾ och därigenom också förslaget om fastställande av miniminormer (kompensation för kostnaderna för insamling, hantering och behandling av avfallsströmmar, kostnader för information till allmänheten och anpassning av produkterna till ekodesignprinciper).

Mål

34. Vi uppmanar Europaparlamentet och rådet att hålla fast vid den ambitionsnivå som kommissionen föreslår för återanvändning och återvinning av kommunalt avfall. Kommittén välkomnar även den nya bestämmelsen om att medlemsstaternas avfallshanteringsplaner ska omfatta åtgärder för insamling och återvinning av avfall som innehåller en stor mängd råvaror av avgörande betydelse.

⁽¹²⁾ CdR 1617/2013.

⁽¹³⁾ CdR 1617/2013.

35. EU-lagstiftningen bör vara både ambitiös och realistisk. Kommittén påpekar att de föreslagna ändringarna av målen, i kombination med införandet av en enhetlig beräkningsmetod, kan bli en stor utmaning för många medlemsstater och lokala och regionala myndigheter, i synnerhet för dem som haft svårigheter att genomföra den gällande lagstiftningen. De nya målen bör fastställas när man i detalj analyserat varför de aktuella målen inte uppfyllts och deras påverkan, även på regional nivå, eftersom vissa områden med extremt låg befolkningstäthet har markant annorlunda demografiska särdrag. Man bör fastställa ambitiösa men realistiska mål för återvinning på grundval av en ingående diskussion med medlemsstaterna och deras lokala och regionala myndigheter om vilka åtgärder som krävs för en effektiv uppföljning och ett lyckat genomförande.

36. Genomförandet av de aktuella målen varierar avsevärt mellan medlemsstaterna och regionerna. De positiva resultaten i vissa medlemsstater visar dock också att det går att nå eller åtminstone närma sig de ambitiösa målen om de rätta förutsättningarna föreligger och om den administrativa kapacitet som krävs byggs upp på de ställen där den ännu inte finns ⁽¹⁴⁾.

37. Vi förespråkar eftertryckligen att de mål som fastställs i det nya direktivet ska kopplas till kvaliteten på de återvunna materialen så att dessa inte skadar miljön eller människors hälsa och kan konkurrera på marknaden på samma villkor som råvaror. Det bör dessutom fastställas enhetliga och tydliga principer för att beräkna den faktiska återvinningsgraden.

38. Kommittén rekommenderar att ambitionsnivån för målen om återvinning av förpackningsavfall för 2020, 2025 och 2030 behålls. Vi stöder förslaget om att använda en enda beräkningsmetod för återvinningseffektivitet och begränsa denna till materialåtervinning, och att inte längre tillämpa den på både återvinning och materialåtervinning såsom nu är fallet. Kvantitativa återvinningsmål bör fastställas efter en bedömning av konsekvenserna av den ändrade beräkningsmetoden. Direkt återanvändning av förpackningar bör också beaktas i beräkningsmetoder och mål. Vi har tidigare efterlyst en undersökning av möjligheterna att öka återvinningsnivån för plastförpackningar till 70 % och för glas, metall, papper, kartong och trä till 80 % senast 2020.

39. Kommittén upprepar sin uppmaning om att ett nytt *mål avseende återvinning av bioavfall* bör införas i det reviderade EU-direktivet om avfall, i syfte att utveckla denna sektor och fastställa kvantitativa mål ⁽¹⁵⁾. Kommissionen skulle även kunna fastställa obligatoriska kriterier avseende kvaliteten på kompost för att främja återvinningsmarknaden för detta bioavfall och miljöskyddet ⁽¹⁶⁾. För detta ändamål kan det vara lämpligt att fastställa riktlinjer som sprids till allmänheten för att höja kvaliteten på det biologiska avfall som samlas in och skickas för kompostering.

40. Kommittén upprepar bestämt sin rekommendation att fastställa kompletterande mål för förberedelse för återanvändning som är bindande, differentierade och specifika för varje avfallsflöde, i synnerhet för möbler, textilier och avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, särskilt eftersom denna typ av mål redan finns i vissa länder på nationell eller regional nivå ⁽¹⁷⁾.

Deponering av avfall

41. Kommittén har, som en uppföljning av Europaparlamentets uppmaning om att gradvis införa ett förbud mot deponering ⁽¹⁸⁾, krävt att deponering av återvinningsbart eller biologiskt nedbrytbart avfall ska förbjudas senast 2020 ⁽¹⁹⁾. I linje med detta upprepar kommittén sin uppmaning till Europaparlamentet och rådet om att åtminstone behålla det föreslagna målet att den 1 januari 2025 ska vara det datum då biologiskt nedbrytbart avfall inte längre deponeras och då återvinningsbart avfall samlas in separat och faktiskt återvinns om det är tekniskt möjligt och ekonomiskt försvarbart.

⁽¹⁴⁾ Se även rapporten om den territoriella konsekvensbedömningen av paketet om ett kretsloppssamhälle, CdR 5609/2014.

⁽¹⁵⁾ CdR 74/2009 fin.

⁽¹⁶⁾ CdR 1617/2013.

⁽¹⁷⁾ CdR 1617/2013, CdR 3751/2013, CdR 140/2011 final.

⁽¹⁸⁾ Europaparlamentets betänkande om ett resurseffektivt Europa (2011/2068(INI)), 8.5.2012.

⁽¹⁹⁾ CdR 3751/2013, CdR 1617/2013.

42. Formuleringen av minskningsmålen bör ses över eftersom begreppen deponi för icke-farligt avfall och kommunalt avfall överlappar varandra i de beräkningar och proportioner som läggs fram, trots att kommunalt avfall inte är den enda typ av avfall som får bortskaffas i deponier för icke-farligt avfall. Det föreslagna frivilliga målet för 2030 att högst 5 % av restavfallet ska deponeras skulle dessutom kunna omformuleras och uttryckas i mer flexibla ordalag, men kommittén understryker att det bör omvandlas till ett bindande mål för minskad deponering av sådant avfall, vilket skulle stämma bättre överens med uppdraget i det sjunde miljöhandlingsprogrammet samt kommitténs tidigare rekommendationer ⁽²⁰⁾.

43. Vi uppmanar kommissionen att arbeta vidare med återvinningspotentialen när det gäller bygg- och rivningsavfall och i synnerhet bedöma huruvida ett enda mål för denna typ av avfall är tillräckligt för att uppmuntra till insamling, sortering och återvinning av olika byggmaterial eller om det krävs specifika mål för material som ingår i bygg- och rivningsavfall i mindre utsträckning.

System för tidig varning och rapporter

44. Vi välkomnar förslaget om att införa ett system för tidig varning, som syftar till att kontrollera hur det nya direktivets återvinningsmål uppfylls. Efterlevnadsplanerna återspeglar kommitténs rekommendationer om specifika färdplaner för varje medlemsstat, men vi föreslår att kommissionen erbjuder medlemsstaterna metodstöd vid upprättandet av dessa planer.

45. Kommittén är också positiv till att man inför en skyldighet att ta fram *årliga rapporter*, som ska åtföljas av en kvalitetskontrollrapport och kontrolleras av en oberoende tredje part. En sådan bestämmelse skulle kunna skapa de förutsättningar som krävs för en bättre bedömning av situationen i medlemsstaterna vad gäller genomförandet av målen och göra det möjligt att vidta åtgärder för att förbättra resultaten.

46. Kravet på att de årliga rapporterna ska läggas fram för en oberoende tredje part för bedömning bör endast gälla när det uppstår tvivel om tillförlitligheten i rapporternas uppgifter. Kommissionen bör fastställa objektiva kriterier och tillhandahålla metodikstöd för dessa bedömningar.

Subsidiaritet och proportionalitet

47. Kommittén anser inte att de nya målen om återvinning av kommunalt avfall, förpackningsavfall och avfall som utgörs av eller innehåller elektrisk och elektronisk utrustning, planerna på att gradvis avskaffa deponering av återvinningsbart avfall, först fram till 2025 och sedan 2030, eller systemet för tidig varning och de ändrade rapporteringskraven ger upphov till några problem vad gäller subsidiaritetsprincipen. När det gäller proportionalitetsprincipen ger emellertid skillnaderna i nivå på genomförandet av de aktuella målen och kommissionens tidsplan för de nya målen upphov till vissa svårigheter ⁽²¹⁾.

Delegerade akter

48. Kommittén är oroad över det stora antalet bestämmelser i det nya direktivet som ger kommissionen befogenhet att anta delegerade akter.

⁽²⁰⁾ CdR 3751/2013, CdR 1617/2013.

⁽²¹⁾ Samrådsrapporten från nätverket för övervakning av subsidiaritetsprincipen och sakkunniggruppen för subsidiaritet vid Regionkommittén, 2014.

II. ÄNDRINGSREKOMMENDATIONER

Ändringsrekommendation 1

COM(2014) 397 final – 2014/0201 (COD)

Artikel 1 – Ändring av direktiv 2008/98/EG, punkt 6 – ändring av artikel 8 b

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<p>b) Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. Medlemsstaterna ska vidta lämpliga åtgärder för att uppmuntra en produktutformning som minskar inverkan på miljön och uppkomsten av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna, utan att detta leder till störningar på den inre marknaden.</p> <p>Sådana åtgärder ska bland annat stimulera utveckling, produktion och marknadsföring av produkter som lämpar sig för flerfaldig användning, som är hållbara ur teknisk synvinkel och som, när de blivit avfall, lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning i syfte att tillämpa principen om avfallshierarkin på lämpligt sätt. Åtgärderna ska ta hänsyn till produkternas miljöpåverkan under hela livsrytten.”</p>	<p>b) Punkt 2 ska ersättas med följande:</p> <p>”2. <u>Europeiska kommissionen och</u> ~~Medlemsstaterna~~ ska vidta lämpliga åtgärder för att ~~uppmuntra en se till att produktutformningen sker på ett sätt~~ som minskar inverkan på miljön och uppkomsten av avfall under produktionen och den efterföljande användningen av produkterna, utan att detta leder till störningar på den inre marknaden.</p> <p>Sådana åtgärder ska bland annat stimulera utveckling, produktion och marknadsföring av produkter som lämpar sig för flerfaldig användning, som är hållbara ur teknisk synvinkel och som, när de blivit avfall, lämpar sig för återanvändning och materialåtervinning i syfte att tillämpa principen om avfallshierarkin på lämpligt sätt. Åtgärderna ska ta hänsyn till produkternas miljöpåverkan under hela livsrytten.”</p>

Motivering

Det är vid källan som man kan uppnå de största förändringarna för att skapa en effektiv resursanvändning. Genom att förbättra utformningen av produkterna, så att de kan återanvändas, repareras och återvinnas, och optimera förpackningarna kan man på ett betydande sätt bidra till att förebygga uppkomsten av avfall, vilket är första prioritet på området, före återvinning och återanvändning. Man bör därför fastställa en ambitiösare politik för ekodesign på såväl EU-nivå som medlemsstatsnivå.

Ändringsrekommendation 2

COM(2014) 397 final – 2014/0201 (COD)

Artikel 1 – Ändring av direktiv 2008/98/EG, punkt 11

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<p>11. I artikel 22 ska andra stycket ersättas med följande:</p> <p>”För minsta möjliga kontaminering av avfallsmaterial ska medlemsstaterna säkerställa separat insamling av biologiskt avfall senast 2025.</p> <p>Kommissionen ska göra en bedömning av hanteringen av biologiskt avfall i syfte att vid behov lägga fram ett förslag. Vid bedömningen ska det undersökas huruvida det är lämpligt att fastställa minimikrav för hantering av biologiskt avfall och kvalitetskriterier för kompost och rötresterna från biologiskt avfall för att en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön ska kunna säkerställas.”</p>	<p>11. I artikel 22 ska andra stycket ersättas med följande:</p> <p>”För minsta möjliga kontaminering av <u>återvinningsbart</u> avfallsmaterial <u>och bästa möjliga återvinning av organiskt avfall</u> ska medlemsstaterna säkerställa separat insamling av biologiskt avfall senast 2025.</p> <p>Kommissionen ska göra en bedömning av hanteringen av biologiskt avfall i syfte att vid behov lägga fram ett förslag. Vid bedömningen ska det undersökas huruvida det är lämpligt ~~med att fastställa minimikrav för hantering av biologiskt avfall~~ och kvalitetskriterier för kompost och rötresterna från biologiskt avfall för att en hög nivå av skydd för människors hälsa och miljön ska kunna säkerställas.”</p>

Motivering

Biologiskt avfall är inte kontaminerande. Insamlingen av sådant avfall bör utformas på ett sätt som gör att man kan utnyttja det på bästa sätt, t.ex. för att producera energi, från biogas, eller gödselmedel, och bör inte främst syfta till att hålla övrigt avfall torrt. Dessutom bör man inte föreskriva ett visst alternativ när det gäller insamling eller hantering av biologiskt avfall. Flexibilitet måste alltid tillåtas så man kan anpassa verksamheten till lokala förhållanden och ny teknik. Det är kvaliteten på det biologiska avfallet som är det viktiga, inte metoden som används för insamling eller hantering.

Ändringsrekommendation 3

COM(2014) 397 final – 2014/0201 (COD), bilaga VI

Kommissionens textförslag	ReK:s ändringsrekommendation
<p>Sammansättning hos kommunalt avfall</p> <p>Kommunalt avfall omfattar hushållsavfall och sådant avfall från detaljhandeln, småföretag, kontorsbyggnader och institutioner (t.ex. skolor, sjukhus, offentliga byggnader) som till sin typ och sammansättning liknar hushållsavfall, vilket samlas in av kommuner eller på uppdrag av kommuner.</p> <p>Det inbegriper</p> <ul style="list-style-type: none"> — grovavfall (t.ex. vitvaror, möbler, madrasser), — trädgårdsavfall, löv, gräsklipp, gatuavfall, innehåll i papperskorgar och avfall från renhållning på marknader, — avfall från vissa kommunala tjänster, dvs. avfall från skötsel av parker och trädgårdar, avfall från gaturenhållning. <p>Det inbegriper även sådant avfall från dessa källor som är av liknande typ och sammansättning, och som</p> <ul style="list-style-type: none"> — inte samlas in på uppdrag av kommuner utan direkt via system för producentansvar eller privata icke-vinstdrivande institutioner i syfte att återanvändas och materialåtervinnas i första hand genom separat insamling, — kommer från områden på landsbygden utan regelbunden avfallshantering. <p>Det inbegriper inte</p> <ul style="list-style-type: none"> — avfall från avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, — bygg- och rivningsavfall. 	<p>Sammansättning hos kommunalt avfall</p> <p>Kommunalt avfall omfattar hushållsavfall och sådant avfall från detaljhandeln, småföretag, kontorsbyggnader och institutioner (t.ex. skolor, sjukhus, offentliga byggnader) som till sin typ och sammansättning liknar hushållsavfall; ~~vilket samlas in av kommuner eller på uppdrag av kommuner.~~</p> <p>Det inbegriper</p> <ul style="list-style-type: none"> — grovavfall (t.ex. vitvaror, möbler, madrasser), — trädgårdsavfall, löv, gräsklipp, gatuavfall, innehåll i papperskorgar och avfall från renhållning på marknader, — avfall från vissa kommunala tjänster, dvs. avfall från skötsel av parker och trädgårdar, avfall från gaturenhållning. <p>Det inbegriper även sådant avfall från dessa källor som är av liknande typ och sammansättning, och som</p> <ul style="list-style-type: none"> — inte samlas in på uppdrag av kommuner utan direkt via system för producentansvar eller privata icke-vinstdrivande institutioner i syfte att återanvändas och materialåtervinnas i första hand genom separat insamling, — kommer från områden på landsbygden utan regelbunden avfallshantering. <p>Det inbegriper inte</p> <ul style="list-style-type: none"> — avfall från avloppsnät och rening av avlopp, inklusive avloppsslam, — bygg- och rivningsavfall. <p><u>I Europeiska avfallskatalogen preciseras vad som ingår i kategorin kommunalt avfall.</u></p>

Motivering

En gemensam definition krävs för att bedöma om medlemsstaterna uppfyller målen i avfallslagstiftningen och jämföra deras politik, inte för att bedöma de lokala myndigheternas resultat. Därför bör kommunalt avfall inte definieras utifrån vilken aktör som genomför insamlingen utan innehållet i detta, det vill säga utifrån avfallens sammansättning. Dessutom preciseras direktivets definition av kommunalt avfall ännu närmare i Europeiska avfallskatalogen, som i sin tur grundar sig på ett kommissionsbeslut.

Bryssel den 12 februari 2015

*Europeiska regionkommitténs
ordförande*

Markku MARKKULA
